

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/137/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317212293
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2317212293.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Bibiána Ťažiarová a sudcov: JUDr. Martin Holíč a Mgr. Renáta Gavalcová, v právnej veci žalobcu: Q. W., nar. XX.X.XXXX, bytom M. XXX, zastúpeného splnomocnencom: Prosman a Pavlovič, advokátska kancelária, s.r.o., IČO: 36 865 281, so sídlom Trnava, Hlavná 31, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Bratislava, Pribinova 25, zastúpeného splnomocnencom: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO: 47 233 516, so sídlom Bratislava, Kubániho 16, o zaplatenie 701,60 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta, č. k. 8Csp/147/2017-71 zo dňa 20. februára 2018, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. výrokom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 701,60 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 701,60 Eur od 27.12.2016 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, II. výrokom priznal žalobcovi voči žalovanému právo na náhradu trov konania vo výške 100 % o výške ktorých bude rozhodnuté osobitným uznesením súdom prvej inštancie.

2. Rozsudok súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 39, § 53 ods. 4 písm. a), t), § 517 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., § 4 ods. 2, § 9 ods. 2 písm. c), f), g), j), k), o), p), t), v), w), § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch), s poukazom aj na procesné ust. § 19 písm. d), § 41, § 42, § 255 ods. 1, 2, § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

3. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že zmluva o revolvingovom úvere č. 8500096354 bola uzatvorená medzi spornými stranami dňa 11.7.2014. Celková výška úveru činila 1.500,- Eur pri úrokovej sadzbe 18,03 % ročne, RPMN vo výške 20,91 %, priemerná RPMN za úver bola 49,67 %, výška mesačnej splátky bola vo výške 53,25 Eur, počet mesačných splátok bol 36, celková čiastka splatná spotrebiteľom bola vo výške 1.967,- Eur, poplatok za poskytnutie úveru bol v sume 50,- Eur. Ďalej strany uzavreli Dohodu o poskytnutí služieb č. 8500096354, v zmysle ktorej sa žalobca zaviazal zaplatiť žalovanému odplatu vo forme pravidelných mesačných splátok vo výške 36,40 Eur. Podľa Dohody o poskytnutí služby sú doplnkové a dobrovoľné, nemajú charakter podmienky alebo predpokladu pre uzavretie akéhokoľvek zmluvného vzťahu, napríklad pre získanie spotrebiteľského úveru. Zákazník - žalobca sa zaviazal, že za uzavretie Dohody zaplatí mesačne poskytovateľovi odplatu vo výške 2,51 % zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za

poskytnutie úveru. Služby majú spočívať v: informáciách o zostávajúcich záväzkoch, možnosti odkladu splatnosti splátok, informáciách pred splatnosťou splátky, informáciách o prijatí platby, vyhotovené a zaslané dokumentácie, zmenu zmluvy na podnet klienta, prepárovaní platieb na príslušnú zmluvu, druhá pomienka zdarma, podpora call centra o osobné stretnutie s viazaným finančným agentom.

4. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie právne uzavrel, že bolo povinnosťou finančného agenta, pred poskytnutím služby v dostatočnom časovom predstihu informovať klienta prostredníctvom formulára obsahujúceho štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere. V spore nebolo preukázané, že by si žalovaný splnil túto svoju povinnosť. To, že žalovaný do listín zakomponoval doložku o tom, že žalobca sa zoznámil s formulárom obsahujúcim štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, neznamená, že by sa tým poskytovateľ úveru zbavil svojej povinnosti skutočne informovať klienta o jeho právach a povinnostiach. V danom prípade, s poukazom na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4S/48/2014, sa jedná o nekalú praktiku, keď žalovaný dal len podpísať listiny žalobcovi bez toho, aby bol náležitým spôsobom informovaný o podmienkach, za ktorých sa spotrebiteľský úver poskytuje. Napriek tomu, že § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch sa vyžaduje uvedenie adresy veriteľa na podanie reklamácie a sťažností, tak uvedená zmluva tento údaj postráda. Dohoda o poskytnutí služby je absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka, a to i napriek formulárovému prehláseniu v zmluve, podľa ktorého žalobca preukázal, že jej uzavretie nie je podmienkou uzatvorenia zmluvy. Touto službou žalovaný nanútil žalobcovi možnosť požiadať o odklad maximálne troch splátok úveru. Žalovaný si odplatu vyúčtoval už v čase uzavretia zmluvy bez ohľadu na to, že žalobca bude mať o takúto službu záujem alebo nie. Odmena za poskytnutie takejto služby bola stanovená bez ohľadu na to, či by následne došlo zo strany žalobcu k jej využitiu v maximálnom alebo v inom rozsahu zo splnenia tam uvedených predpokladov alebo by vôbec nedošlo k jej využitiu. Zmluvné dojednanie, ktoré oprávňuje žalovaného na takúto nepríjemne vysokú odplatu za poskytnutie služby zo splatnosťou tejto odplaty ihneď po poskytnutí úveru a jednostranné započítanie tejto odplaty s pohľadávkou dlžníka na vyplatenie schválených úverových prostriedkov je treba považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, a teda neplatnú v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Spotrebiteľovi sú na základe Dohody o poskytnutí služby vnútené služby o ktoré vôbec nepožiadaval a ide o záväzok spotrebiteľa zaplatiť niečo, čo mu ani nebolo dodané. Dohoda o poskytnutí služby predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku s poukazom na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 15Co/39/2016, rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 10Co 443/2015, Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 10CoE 313/2010). Pod spisovou značkou 18Csp 173/2017 sa na okresnom súde vedie konanie o zaplatenie 701,60 Eur s príslušenstvom. Ako žalobca vystupuje Q. W., nar. XX.X.XXXX a ako žalovaný je označený Profi Credit Slovakia, s.r.o. Z obsahu spisu vyplýva, že Q. W. dňa 8.7.2014 uzavrel so spoločnosťou Profi Credit Slovakia, s.r.o. zmluvu o úvere na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 1.500,- Eur. Ako účel poskytnutia úveru bolo uvedené - rekonštrukcia nehnuteľnosti. Úverová zmluva mala číslo 8500069355. Súčasne bola uzavretá Dohoda o poskytnutí služby číslo 8500069355 dátumová dňom 8.7.2014. Možno konštatovať, že zmluvy a dohody o poskytnutí služieb zo dňa 8.7.2014 nachádzajúce sa v spisoch sp. zn. 8Csp/147/2017 a sp. zn. 18Csp/173/2017 sú identické a jediný rozdiel spočíva v označení čísla zmluvy. Je možné jednoznačne konštatovať, že žalobcovi boli zo strany žalovaného nanútené, aby uzatvoril dve zmluvy o spotrebiteľskom úvere, každú na 1.500,- Eur aj keď táto suma mu celkom vyplatená nebola. Žalobca mal v skutočnosti záujem uzatvoriť len jednu zmluvu na 3.000,- Eur. Žalovaný trval na uzatvorení dvoch zmlúv z toho dôvodu, aby mal vyššie poplatky - teda zisk, čo možno charakterizovať ako nekalú obchodnú praktiku. Na základe vyššie uvedeného je zmluva absolútne neplatnou eventuálne je zmluva bezúročná a bez poplatkov. Žalobca mal tak povinnosť splatiť úver len do skutočnej výšky istiny, ktorá sa rovná výške poskytnutého úveru. Žalovaný sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil. Žalovaný bol vyzvaný, aby vrátil bezdôvodné obohatenie, čo však odmietol a preto ho okresný súd zaviazal vydať bezdôvodné obohatenie. Žalobca zaplatil žalovanému 2.151,60 Eur, úver mu bol poskytnutý vo výške 1.450,- Eur, rozdiel týchto súm je žalovaná suma, o ktorú sa žalovaný bezdôvodne obohatil. Žalovaný mal možnosť vydať bezdôvodné obohatenie do 26.12.2016 tak, ako ho na to žalobca vyzval. Na druhý deň po tomto dátume sa dostal do omeškania. V súlade s ustanovením § 517 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý je v omeškaní je povinný zaplatiť aj úroky z omeškania, pričom výšku úrokov z omeškania ustanovuje osobitný predpis. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v plnom znení, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

5. O náhrade trov konania rozhodol okresný súd s poukazom na § 255 ods. 1, 2 a § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku tak, že vzhľadom na to, že v konaní mal žalobca plný úspech má voči žalovanému právo na 100 % náhrady trov konania.

6. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný, ktorým napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť v celom rozsahu a priznať mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v celom rozsahu (pozostávajúci zo súdneho poplatku za odvolanie a z trov právneho zastúpenia) s poukazom na § 365 ods. 1 písm. b), d), f), h) Civilného sporového poriadku. Argumentoval tým, že skutkové závery prijaté súdom prvej inštancie a tiež nadväzujúce právne posúdenie sú nesprávne a nezákonné, konkrétne že dohoda o poskytnutí služby je absolútne neplatný právny úkon, na jej základe mohol žalobca požiadať o odklad splatnosti splátok, žalovaný si vyúčtoval odmenu už v čase jej uzavretia, a jej uzavretie žalobcovi navyše aj nanútil (bod 28 odôvodnenia rozsudku), že žalovaný mal žalobcovi nanútiť uzavretie dvoch zmlúv namiesto jednej, lebo ten žiadal o úver 3.000,- Eur a žalovaný si takto zvyšoval zisk (bod 31 odôvodnenia rozsudku), že zmluva je neplatná, respektíve bezúročná (bod 32 odôvodnenia rozsudku). V konaní nebol vykonaný žiadny dôkaz, z ktorého by vyplývalo uzavretie právneho úkonu označeného ako „dohoda o poskytnutí služby“ a podľa obsahu, ktorého by žalobca niečo platil pri uzavretí úverovej zmluvy. Takýto dôkaz vykonaný nebol, čo je zrejme už len z toho, že súd prvej inštancie ako dôkaz vykonaný v konaní (bod 12) označuje dohodu o vykonaní služieb a v bode 28 hovorí síce o dohode s podobným názvom (dohoda o poskytnutí služby), ale s obsahom, ktorý s dohodou o poskytovaní služieb (tá je založená v spise) nemá nič spoločné. Postup súdu je tak nepreskúmateľný, lebo sa nedá zistiť, na základe akých dôkazov súd prvej inštancie vôbec mohol prijať skutkové zistenie o tom, že na základe uvedenej dohody bola napríklad splatná nejaká odplata v čase uzavretia zmluvy o úvere. Ide o podstatnú otázku, z ktorej súd vyvodzuje závery o jej neplatnosti. Súď ďalej v rozsudku uvádza, že uzavretie dohody malo byť žalobcovi vnútené. Forma vnútenia však nie je ani konkretizovaná. Závery okresného súdu o tom, že uzavretím dvoch zmlúv si žalovaný mal zvyšovať zisk namieta, keď uvedené odôvodňuje len domnienkami, a nie vykonanými dôkazmi. Ak totiž úročí úver v určitej výške konkrétnou úrokovou sadzbou, potom aj keby sa úver rozdelil na x - častí, každá je úročená touto úrokovou sadzbou. Omnoho podstatnejšie je však to, že účel čerpania úverov žalobca deklaroval vždy odlišne. Konštatovanie o bezúročnosti úveru súd prvej inštancie, ktoré sa uvádza ako určitá alternatíva v bode 32 dôvodov rozhodnutia, nie je zdôvodnené vôbec.

7. Žalobca sa k podanému odvolaniu žalovaného nevyjadril.

8. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (zákon č. 160/2015 Z. z., ďalej CSP), ktorý nahradil a zrušil do 30.6.2016 účinný zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej OSP). Odvolací súd pristupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 1. júli 2016, postupoval na základe prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP (podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa CSP.

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolania boli podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenými subjektami - zároveň stranami, v ktorých neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase ich podaní pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolania majú zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolatelia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/, h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolaní (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné priznať úspech, rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 CSP.

10. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu vymedzeným rozsahom a dôvodmi odvolania žalovaného bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vo veci správne, ak žalobe vyhovel a to s poukazom na odvolacie argumenty predstreté odvolateľom.

11. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie zákonné ustanovenie § 52 ods. 1, § 54 ods. 1, § 451 Občianskeho zákonníka na danú vec neaplikoval, pričom tieto boli pre posúdenie veci potrebné, odvolací súd v zmysle § 382 CSP vyzval strany, aby sa vyjadrili k novej aplikácii týchto ustanovení, pričom žalovaný sa na výzvu nevyjadril.

12. Žalobca sa k výzve odvolanie súdu vyjadril a uviedol, že súhlasí s použitím ustanovení uvedených odvolacím súdom v danej veci. Ide o zmluvu spotrebiteľskú, preto je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka § 52 a nasl. o spotrebiteľských zmluvách, ako i osobitné predpisy, a to najmä zákon o ochrane spotrebiteľa a zákon o spotrebiteľských úveroch. Nielen Dohoda o poskytovaní služieb, ale aj Zmluva o revolvingovom úvere obsahuje v rámci zmluvných dojednaní viaceré ďalšie neprijateľné podmienky, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, hoci týmto sa žalobe nevenoval, keďže už len absencia správne uvedenej RPMN v Zmluve o revolvingovom úvere je v danom prípade dostačujúcim dôvodom pre uplatnenie fikcie bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru a priznania nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. K neplatnosti Dohody o poskytovaní služieb z dôvodu, že predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku poukázal na obsah (bod 11-19) vyjadrenia žalovaného k odvolaniu žalovaného zo dňa 20.9.2019 (odvolací súd poukazuje na to, že žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril, ku dňu rozhodovania odvolacieho súdu žalovaný nedoručil podanie zo dňa 20.9.2019?). Poukázal na bod 1.2.1, 2.1.2, 2.4., 3.1. a ďalšie ustanovenia týkajúce sa porušenia zmluvy zo strany dlžníka (zmluvy o revolvingovom úvere), ktoré možno v zmysle ust. § 53 a nasl. a § 54 Občianskeho zákonníka považovať za neprijateľné zmluvné podmienky. Ďalej poukázal na okolnosti uzavretia úverovej zmluvy, mechanizmus uzatvorenia a ustanovenia zmlúv s úverovou zmluvou súvisiacich, ako aj nedostatočné informovanie žalobcu ako spotrebiteľa pred uzavretím úverovej zmluvy v danom prípade nasvedčujú hrubej nekalosti správania žalovaného. V prípade strán boli splnené predpoklady vzniku záväzku vydať bezdôvodné obohatenie.

13. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

14. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

15. Podľa znenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v čase uzavretia zmluvy medzi stranami, zmluva o úvere pod definíciu spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 Občianskeho zákonníka spadala, hoci je uzavretá podľa Obchodného zákonníka ale jej charakteristickým znakom je, že je uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom.

16. Nemožno opomenúť ani § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Preto ani uzavretie absolútneho obchodno-záväzkového vzťahu, ktorý je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou, sa nemôže odchyliť od občianskoprávnej úpravy, ktorá by bola na prospech spotrebiteľa na rozdiel od právnej úpravy obchodnoprávnej. Spotrebiteľ si nemôže zhoršiť svoje zmluvné postavenie, preto je v legitímnom očakávaní použitia pre neho priaznivejšej právnej úpravy.

17. U spotrebiteľských zmlúv treba dodržiavať všeobecnú úpravu spotrebiteľských zmlúv (§ 52 až 54 Občianskeho zákonníka), ako aj osobitnú úpravu uvedenú v príslušných ustanoveniach zmluvných typov.

18. Úprava spotrebiteľskej zmluvy potom tvorí právny základ ochrany spotrebiteľa v súkromnoprávných vzťahoch a je základným inštitútom spotrebiteľského práva. Na ochranu spotrebiteľa boli prijaté viaceré osobitné právne normy a za týmto účelom sa viackrát novelizoval Občiansky zákonník (ktorým bola dopĺňaná definícia spotrebiteľskej zmluvy), ako aj zákony o ochrane spotrebiteľa (v čase uzavretia zmluvy aj aktuálne platný zákon č. 250/2007 Z. z.). Na úrovni komunitárneho práva bolo prijatých pomerne veľa smerníc a nariadení, ktoré sa týkajú problematiky ochrany spotrebiteľa. Ak by sa úprava obsiahnutá v smerniciach prevzala do vnútroštátneho právneho poriadku nesprávne, napr. zúžene, mohol by sa dotknutý subjekt (spotrebiteľ) domáhať ochrany svojich práv na Súdnom dvore Európskej únie a žiadať o posúdenie nesúladu národnej úpravy s príslušnou smernicou.

Judikatúra Súdneho dvora Európskej únie (napr. v rozhodnutí C-106/89 Marleasing SA v. La Commercial International d Alimentation SA., C-334/92 Theodor Wagner Mired v. Fondo de Garantia Salarial alebo C-91/92 Paola Faccini Dori a Recrep SRL) dovodila povinnosť vykladať vo svetle komunitárnych noriem nielen ustanovenia národného práva implementujúceho komunitárny predpis (smernicu), ale tiež národné právo ako celok, pričom vnútroštátny súd je povolaný k výkladu národného práva v čo najväčšom možnom rozsahu vo svetle textu a účelu smerníc (tzv. nepriamy účinok smerníc). Bolo preto povinnosťou súdu prvej inštancie reflektovať obsah a účel európskej ochrany spotrebiteľa, obsiahnutý v príslušných smerniciach, aj definičné znaky spotrebiteľskej zmluvy, keďže žalobca sa domáhal svojho nároku voči žalovanému, ktorý je spotrebiteľom.

19. Z uvedeného potom vyplýva, že právny vzťah založený zmluvou zo dňa 11.7.2014 je nevyhnutné posudzovať podľa Občianskeho zákonníka, ako aj podľa zákonov o ochrane spotrebiteľa (v čase uzavretia zmluvy aj aktuálne platný zákon č. 250/2007 Z. z.). a to bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka). S poukazom na doposiaľ uvedené, vychádzajúc zo zásady prednosti aplikácie špeciálnej právnej úpravy, ktorou v danom prípade je zákon č. 250/2007 Z. z, ako i § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka, má prednosť pred všeobecnou, ktorou je Obchodný zákonník, je nevyhnutné predmetný právny vzťah posudzovať podľa citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka, prípadne príslušných ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa.

20. Pri právnej úprave spotrebiteľských zmlúv sa vychádza zo zásady ochrany spotrebiteľa ako tzv. slabšej zmluvnej strany a neprípustnosti zneužívania monopolného postavenia dodávateľov ako tzv. silnej zmluvnej strany. Postavenie slabšej zmluvnej strany vyplýva zo skutočnosti, že spotrebiteľ nemá možnosť individuálne ovplyvniť obsah zmluvy vopred pripravenej dodávateľom. Vychádza sa z toho, že spotrebiteľ dobromyseľne uzaviera zmluvu a právom očakáva, že dodávateľ ako odborník, "profesionálne znalý podnikateľ" dodáva tovar alebo služby so zárukou kvality.

21. Uzavretú zmluvu o úvere č. 8500069354 odvolací súd považuje za zmluvu spotrebiteľskú tak ako aj súd prvej inštancie, ktorý to síce výslovne neuzavrel, napriek tomu na danú vec aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch čo nespochybnil ani žalovaný. Žalovaný ako právnická osoba poskytol v rámci svojho podnikania úvery žalobcovi, ktorý nekonal v rámci predmetu svojho povolania alebo podnikania. Predmetom zmluvného vzťahu bolo poskytnutie úveru, teda poskytnutie finančných prostriedkov formou spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ zmluva obsahuje takéto neprijateľné podmienky, tak tieto sú neplatné. Okrem tohto v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Z uvedeného potom vyplýva, že právny vzťah medzi účastníkmi zmluvy ňou založený je nevyhnutné posudzovať podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. A to bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka). S poukazom na vyššie uvedené, vychádzajúc zo zásady lex specialis derogat lex generalis, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je zákon o spotrebiteľských úveroch, ako aj § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, má prednosť pred všeobecnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník, je nevyhnutné predmetný právny vzťah posudzovať podľa citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch, zákonnej úpravy zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý § 9 ods. 1 vety prvej zákona o spotrebiteľských úveroch upravuje, že zmluva o úvere musí mať písomnú formu.

22. Odvolací súd vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie, ktoré neboli odvolateľom namietané, že dňa 8.7.2014 žalobca podpísal žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere č. 850006954, žalovaný dňa 11.7.2014 schválil žalobcovi revolvingový úver. Bod 5 zmluvy obsahuje údaje o požadovanom spotrebiteľskom úvere revolvingového typu (vyplňte), podľa ktorého predpokladaná mesačná platba (mesačná splátka spolu s platbou podľa Dohody o poskytnutí služieb, ak bude uzavretá): 89,65 Eur, poskytnutá čiastka úveru (úverový limit): 1.500,- Eur, splatnosť úveru (počet splátok) 36. Mesačná splátka (vrátane úrokov) vo výške 53,25 Eur, celková čiastka, ktorú má dlžník zaplatiť (t. j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru+ poplatok za poskytnutie úveru) 1.967,- Eur, predpokladaná RPMN za úver 20,91 %, ročná úroková sadzba úveru: 18,03 %, priemerná RPMN za úver 49,67 %, poplatok za poskytnutie úveru. Bod 6 zmluvy obsahuje údaje o schválenom revolvingovom úvere, podľa ktorého informatívny údaj o mesačnej platbe (mesačná splátka spolu s platbou podľa Dohody o poskytnutí služieb): 89,65 Eur, poskytnutá

čiasťka úveru bola vo výške 1.500,- Eur, splatnosť úveru (počet splátok) 36. Mesačná splátka (vrátane úrokov) vo výške 53,25 Eur, celková čiasťka úveru, ktorú má dlžník zaplatiť (t. j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) 1.967,- Eur, RPMN za úver 20,91 %, ročná úroková sadzba úveru: 18,03 %, priemerná RPMN za úver: 49,67 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania: 5,15 %. Výzvou zo dňa 12.12.2016 žalobca vyzval žalovaného na vrátenie preplatku (bezodôvodného obohatenia) do 14 dní od doručenia výzvy. Medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 1450,- Eur a žalobca na tento úver zaplatil žalobcovi sumu 2.156,60 Eur.

23. Taktiež odvolací súd vychádzal zo skutkového zistenia okresného súdu, že strany uzavreli strany dňa 11.7.2014 uzavreli Dohodu o poskytnutí služieb č. 8500096354, v zmysle ktorej sa žalobca zaviazal zaplatiť žalovanému za uzavretie Dohody zaplatiť mesačne odplatu vo výške 2,51 % zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru (suma 36,40 Eur, pričom služby majú spočívať v: informáciách o zostávajúcich záväzkoch, možnosti odkladu splatnosti splátok, informáciách pred splatnosťou splátky, informáciách o prijatí platby, vyhotovené a zaslané dokumentácie, zmenu zmluvy na podnet klienta, prepárovaní platieb na príslušnú zmluvu, druhá upomienka zdarma, podpora call centra o osobné stretnutie s viazaným finančným agentom, čo konštatuje okresný súd v odseku 16 a 17 napadnutého rozsudku. Pričom už v odseku 12 okresný medzi dôkazy, ktoré vykonal zahrnul aj Dohodu o poskytovaní služieb č. 8500096354, ani ako sa mylne žalovaný domnieva dohodu o vykonaní služby, preto sa odvolací súd nestotožnil s námietkou žalovaného, že v konaní nebol vykonaný žiadny dôkaz, z ktorého by vyplývalo uzavretie právneho úkonu označené ako „dohoda o poskytovaní služieb“. Pričom aj v odseku 28 na ktorý poukazuje žalovaný označil okresný súd ako právny úkon dohodu o poskytovaní služieb.

24. Okresný súd správne podrobil predmetnú spotrebiteľskú úverovú zmluvu kontrole za účelom zistenia, či obsahuje náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch, konkrétne uvedené v § 9 ods. 2. Pričom okresný súd uzavrel v odseku 26 napadnutého odôvodnenia, že zmluva postráda uvedenie adresy veriteľa na podanie reklamácie a sťažnosti (podľa písm. c/ uvedeného zákona, ktorého znenie odcitoval v odseku 18 napadnutého rozsudku). Vzhľadom na uvedené sa odvolací súd nestotožnil s námietkou žalovaného, že okresný súd nezdôvodnil bezúročnosť úveru vôbec, keď žalovaný ani nenamietol záver okresného súdu o absencii predmetnej náležitosti zmluvy. Odvolací súd poukazuje na to, že už len absencia jednej náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úverov má za následok, že úver je bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch. Okresný súd zároveň v odseku 32 uzavrel, že keďže úver je bezúročný a bez poplatkov, žalovaný sa na úkor žalobcu bezodôvodne obohatil, pričom žalobca má tak povinnosť splatiť úver len do skutočnej výšky istiny, ktorá sa rovná výške poskytnutého úveru. Preto okresný súd správne v zmysle § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka uložil žalovanému zaplatiť žalovanú sumu 701,60 Eur, ktorej vyčíslenie nebolo žalovaným spochybnené pred súdom prvej inštancie a ani odvolaním, spolu s príslušenstvom (úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 701,60 Eur od 27.12.2016 do zaplatenia) v zmysle § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., keď žalobca nespochybnil odvolaním ani deň vzniku omeškania ani výšku požadovaného úroku z omeškania.

25. V súvislosti s dohodou o poskytovaní služieb č. 8500096354 odvolací súd poukazuje na to, že dohoda bola uzavretá v ten istý deň a pod tým istým číslom ako úverová zmluva, a na samostatnej listine ako samostatný právny úkon, to však ešte neznamená, že bola aj individuálne dohodnutá. Tak ako aj úverová zmluva má aj Dohoda povahu formulára obdobného tomu, ktorého prostredníctvom strany uzavreli samotnú úverovú zmluvu, pričom žalobcovi ako dlžníkovi bola predložená na podpis spolu s úverovou zmluvou. Žalobca sa zaviazal platiť žalovanému mesačne odplatu vo výške 2,51 % zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru t. j. 36,40 Eur mesačne. Pričom súvis s úverovou zmluvou vyplýva z dojednania výšky mesačnej odplaty za poskytnuté služby percentom zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru. Pričom podľa obsahu samotnej úverovej zmluvy splátka podľa dohody 36,40 Eur bola zahrnutá aj v informatívnom údaji o mesačnej platbe 89,65 Eur pozostávajúcej z mesačnej splátky 53,25 Eur + splátky podľa dohody 36,40 Eur). Zmluvné dojednanie, ktoré oprávňuje na takúto neprimerane vysokú zmluvnú odmenu, resp. odplatu za poskytovanie služby aj odvolací súd považuje za neprijateľnú a teda neplatnú v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, pretože je výrazne v neprospech spotrebiteľa. V tomto kontexte odvolací súd poukazuje na to, že za celé obdobie splácania úveru 36 mesiacov by žalovaný v zmysle dohody inkasoval sumu 1.310,40 Eur (36 x 36,40 Eur), pričom výška poskytnutého úveru žalobcovi predstavovala sumu 1.450,- Eur. Dohodou žalovaný zinkasuje poplatok zo službu, hoci žiadnu službu spotrebiteľovi

neposkytol, resp. možno v budúcnosti ani neposkytne, keď podľa čl. 1 bodu 1 tejto dohody aj v prípade zrušenia alebo pozastavenia poskytovania služieb, nie je dotknutá povinnosť uhradiť odplatu. S ohľadom na uvedené sa nestotožnil s námietkou žalovaného, že forma vnútenia dohody nie je v napadnutom rozsudku vnútená, pričom sloveso vnútiť, ktoré okresný súd použil nebolo použité v súvislosti s fyzickým alebo psychickým násilím (tak ako to uvádza žalovaný v odvolaní), ale je zrejmé, že okresný súd uvedené použil v súvislosti s tým, že aj dohoda je formulárovou zmluvou ako už je uvedené vyššie, a teda žalobca nemohol ovplyvniť obsah tejto dohody. Okresný súd správne poukázal za rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5Co/39/2016, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Zvolen, ktorý určil, že Dohoda o poskytnutí služieb je neplatná. Odvolací súd v tejto veci poukazuje aj na rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co/72/2017, sp. zn. 13Co/17/2018, ktorými boli potvrdené vyhlásenie neprijateľnej zmluvnej podmienky v Dohode o poskytovaní služieb.

26. S námietkou žalovaného, že v konaní nebol vykonaný žiadny dôkaz, z ktorého by vyplývalo uzavretie právneho úkonu označeného ako „dohoda o poskytnutí služby“ sa odvolací súd nestotožnil a poukázal na odsek 12 odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorom okresný súd uviedol, že vykonal dokazovanie okrem iného Dohodou o poskytnutí služieb č. 8500096354, pričom v bode 16 a 17 už uviedol aj konkrétny obsah predmetnej dohody o poskytnutí služieb, z ktorého vychádzal aj odvolací súd pri svojom rozhodnutí, a ktorý sa zhoduje s obsahom predloženej dohody o poskytnutí služieb (na čl. 14-15).

27. Podľa § 220 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Podľa odseku 3, ak sa súd odkloní od ustálenej rozhodovacej praxe, odôvodnenie rozsudku obsahuje aj dôkladné odôvodnenie tohto odklonu.

28. Po oboznámení sa s obsahom spisu a odvolaním napadnutým rozhodnutím odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie primerane dostatočne zrozumiteľne a presvedčivo odôvodnil rozsudok, stručne, jasne a výstižne vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal, akými úvahami sa pri ich hodnotení riadil a ako vec právne posúdil, čím splnil zákonné kritériá odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP. Okresný súd sa v rozsahu postačujúcom pre správne rozhodnutie vo veci samej vysporiadal s námietkami žalovaného a ich právnou argumentáciou. Podľa odvolacieho súdu v danom prípade neobstojí ani námietka žalovaného o (čiastočnej) nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku, keď podľa neho neobsahuje relevantné právne argumenty k bezúročnosti a bezpoplatkovosti. Zo strany súdu prvej inštancie podľa odvolacieho súdu nedošlo k nesprávnemu procesnému postupu a to k absencii riadneho odôvodnenia rozhodnutia v súlade so zákonnými požiadavkami (§ 220 ods. 2 CSP) vo vzťahu k odôvodneniu vyhovenia žalobe. Zároveň podľa odvolacieho súdu teda nedošlo ani k znemožneniu stranám realizovať ich procesné právo na vysvetlenie dôvodov rozhodnutia v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, keď rozhodnutie okresný súd fakticky v relevantných záveroch náležite právne aj vecne odôvodnil v odsekoch 26, 29, 32. Pričom na podporu svojho právneho záveru súd prvej inštancie správne uviedol rozhodnutie NS SR sp. zn. 7MCdo/8/2013.

29. Vzhľadom na uvedenú argumentáciu, pokiaľ súd prvej inštancie žalobe vyhovel rozhodol vecne správne, a preto odvolací súd v súlade s ust. § 387 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcej časti (I. výrok) potvrdil.

30. Odvolacie dôvody, ktorými je odvolací súd viazaný, odvolateľ vo vzťahu k výroku o trovách konania (II. výrok) neuviedol žiadne, hoci ho odvolaním formálne napadol. Nakoľko ide o závislý výrok (§ 379 písm. a/ CSP) od výroku vo veci samej, odvolací súd ho podrobil odvolaciemu prieskumu a zistil jeho vecnú správnosť aj súlad s právnou úpravou, preto ho podľa § 387 CSP ako vecne správny potvrdil.

31. Ďalšie odvolacie argumenty žalovaného odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby

zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne).

32. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP, pričom v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

33. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).